

А на тебе завѣтъ ще направя:
Хубостъта си варди и подържай
Едничка тя ти е останала.

ГУГА.

И права си. Ти си умна, бабо,
Послушай! Дай ми съвѣтъ, че страдамъ
Робиня бѣхъ. Сега съмъ свободна.
Крива ли съмъ, че найдохъ Дамяна.
За него азъ: да е жененъ; съ дѣте
Дума небѣхъ отъ никого чула.....
Пѣсеньта му първо ме увлече.....
Тогасъ защо да съмъ азъ виновна?

/ Задъхва се и проронва сълзи/

МАГ.

Разправи си болката азъ слушамъ.

ГУГА.

Кавалътъ му изпърво плени ме.
Кога послѣ погледа му орешнахъ -
Безсилна бѣхъ въ себе да се боря....
За първи пътъ сътихъ, че обичамъ
И замислихъ да премахна змея.....
Дамянъ ми е и сила и радостъ;
Дамянъ ми е животъ и утѣха;
Дамянъ ми е начало и край!
И сега ти да ми го отнемешъ -
Живота ми пустиня ще бѫде.

МАГ. / преокча я/

А на Бела - неговата булка,
На дѣтето - неговата рожба,
Ти знаешъ ли, що е на душа йъ!

ГУГА.

Че азъ него на сила докарахъ -
Сърдцето му съ добро спечелихъ

МАГ.

Незабравяй окчинското право
Е на тази, що първа го има...

ГУГА. / негодующа/

Не! когато двѣ жени обичатъ
Едното - то мжжътъ има право
Да посочи коя предпочита.

МАГ. / къмъ магьо/

Добре тогасъ: да чуемъ и него

ГУГА.

Излишио е, щомъ ~~не~~ той е при мене,
А пъкъ нея е оставилъ въ село.

МАГ. / любов/

И предъ мене нека да го каже.

ГУГА.

И ако той.....

МАГ. / хитро/

Нека тоби да бѫде!

ГУГА./ плесва ржце/-/ явява се прислужницата/

Намѣрете въ градината госта!

/ прислужницата излиза/

/ въ това време се чува гълчъ отъ къмъ портите/

ГУГА./ надничайки/

Какви сѫ пъкъ тия влѣски отарци!
Кой съ сопа! кой колецъ нарамиъ....

МАГ. / лукаво/

Старейшиятъ отъ нашето село,
Тъ тръгнаха снощи преди мене
-/-